

SÅ TA DA MINE HENDER

Før jordpåkastelsen:

1. Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.
2. La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

Etter jordpåkastelsen:

3. Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

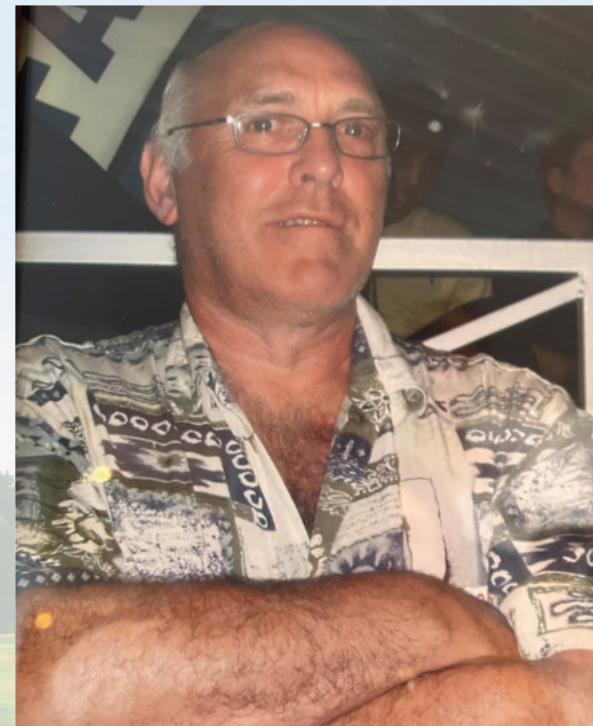
T Julie von Hausmann 1862 - M Friedrich Silcher 1842

Takk for at du kom og var med oss i dag!
Familien

Prest: Vebjørn Sagedal
Organist: Knut Nesse Stavset
Kirketjener: Egil Klevberg

TANGENS
BEGRAVELSESBYRÅ

Arnold Knut Jørgensen

★ 02.04.1946 + 14.10.2022

Alta kirke
tirsdag 25. oktober

Innledning

KJÆRLIGHET FRA GUD

1. Kjærlighet fra Gud springer like ut som en kilde klar og ren. I dens stille bunn, i dens dype grunn gjemmes livets edelsten.

2. Kjærlighet fra Gud som en yndig brud kommer smykket til oss ned. Lukk kun opp din favn, kom i Jesu navn, himlen bringer den jo med.

3. Kjærlighet fra Gud er det store bud, er det eneste jeg vet. Bli i kjærlighet, og du har Guds fred, for Gud selv er kjærlighet.

T. J. N. L. Schjørring 1854 - M. H. S. Thompson 1852

Før talen

BLOTT EN DAG

Blott en dag, et øyeblikk om gangen, hvilken trøst for min forsakte ånd!
Skulle da bekymring ta meg fangen?
Allting hviler i min Faders hånd.
Han som har for meg et faderhjerte,
av sitt rike forråd vil han gi.
Hver en dag dens del av fryd og smerte,
hva jeg trenger all min tid.

Selv han alle dager nær vil være,
for hver særskilt dag med særskilt trøst.
Hver en dags bekymring vil han bære,
stille stormen med sin allmakts røst.
Og sin dyre eiendom bevare,
denne omsorg har han tatt på seg.
Til din dag skal og din styrke svare,
dette løftet gav han meg.

Hjelp meg da å hvile trygt og stille,
blott i dine løfter, Herre kjær,
og ei troens rike trøst forspille,
som i livets ord meg lovet er!
Hjelp meg, Gud, å nynne denne sangen,
så mitt hjerte mer og mer den kan:
Blott en dag, et øyeblikk om gangen,
til jeg når ditt gode land.

Etter talen

DER ROSER ALDRI DØR

1. Til en stad jeg er på vandring,
synd er alltid utenfor.
Livets tre står der i blomstring,
der hvor roser aldri dør.

Refr.:

Her de blomstrer vår og sommer
snart de visner ned og dør.
Til en stad jeg er på vandring,
der hvor roser aldri dør.

2. Der jeg møter mine kjære
som i staden toget inn,
Venter på at jeg skal komme
dit hvor roser aldri dør.

Refr.

3. Snart jeg når den skjønne staden,
all min lengsel går nå dit.
Evighetens fryd meg møter -
der hvor roser aldri dør.

Refr.

Osborn/Miller/D. Bergagård